

Bemærkninger til lovforslaget

I forlængelse af vandmiljøplanen fra 1987 udførte de firkløverregeringen en prioriteringsplan for de samlede miljøinvesteringer. Prioriteringsplanen videreførtes af KVR-regeringen og blev beskrevet i den daværende miljøministers redegørelse nr. 1 »Om mål og midler i miljøpolitikken, miljøinvesteringer 1989-94«.

I redegørelsen understregede miljøministeren vedrørende prioriteringer af miljøinvesteringerne bl.a.:

»Der er løbende blevet foretaget prioritering af investeringerne på miljøområdet. Men især det forhold, at miljøinvesteringerne nu vejer langt tungere end før, nødvendiggør fastlæggelse af investeringsrammer og en tidsmæssig planlægning af investeringsforløbet.

Inden for disse rammer skal såvel besluttede som planlagte investeringer indgå i en prioritering. Opstår nye miljøproblemer, der kræver investeringer, eller træffes nye bindende beslutninger nationalt eller internationalt på miljøområdet, skal disse ved omprioritering holdes inden for de fastlagte rammer.«

Inden for vandområdet skulle der i perioden 1989-94 investeres i alt 12 mia. kr. fordelt som følger:

Kommunale rensningsanlæg	6,2 mia. kr.
Kloakeringer	4,6 mia. kr.
Spildevandsanlæg industri	1,0 mia. kr.
Dambrug	0,2 mia. kr.
I alt	12,0 mia. kr.

Vedrørende investeringer i kloakanlæg fremgår af redegørelsen:

»Gennemførelsen af kloakinvesteringer er kommunernes økonomiske ansvar, og der vil derfor blive optaget forhandlinger med de kommunale organisationer herom samt blive udsendt en cirkulæreskrivelse med henstilling om tilbageholdenhed med visse saneringsarbejder og med nykloakering, ikke mindst kloakering af sommerhusområder.«

Som bilag er optrykt miljøministerens vejledning af 22. december 1989 om prioritering af anlægsarbejder for den del af det kommunale spildevandsanlæg, der ikke berøres af vandmiljøplanen.

De tidligere regeringer har således lagt betydelig vægt på at begrænse udgifterne til spildevandsanlæg i sommerhusområder. Såfremt en række kommuner imod de tidligere regeringers prioriteringssynspunkter alligevel gennemfører væsentlige investeringer i spildevandsanlæg i sommerhusområder, vil konsekvensen heraf uundgåeligt blive den – såfremt de ønskede økonomiske rammer ønskes fastholdt – at andre kommuner bliver afskåret fra at foretage miljømæssigt væsentligt mere betydende investeringer.

Det er imidlertid indlysende, at kloakering af et sommerhusområde ud fra et miljøsynspunkt må prioriteres overordentlig lavt.

Det koster i almindelighed mindst lige så meget pr. parcel at kloakere et sommerhusområde som et helårsområde. Da et sommerhus imidlertid i gennemsnit kun benyttes omkring 60 dage om året, så vil den samfundsmæssige nytteværdi af en kloakering af et sommerhusområde kun være omkring 10-15 pct. af værdien af en investering af samme størrelsesorden i et byområde.

En række kommuner har naturligvis respekteret denne henstilling, men andre kommuner som f.eks. Stenløse, Frederiksværk og Trundholm har ikke fulgt denne henstilling, et forhold, der har foranlediget indenrigsminister Thor Pedersen til offentligt kraftigt at henstille til kommunerne, at de afstår fra at kloakere sommerhusområder, medmindre det er tvingende nødvendigt.

Indenrigsministeren understregede i denne forbindelse, at: »Det er aldeles urimeligt at afkræve folk at betale 50.000 kr. eller mere til kloakering, som ikke er absolut nødvendig. Og slet ikke i tilfælde, hvor man ikke har kunnet dokumentere forurening som følge af nedsivningsanlæg. Det tangerer kommunalt magtmisbrug at udskrive så store regninger, hvor det ikke er tvingende nødvendigt, og hvor man endda ødelægger naturen og bevoksningen som følge af omfattende gravearbejder.«

Det er på denne baggrund beklageligt, at nogle kommuner ikke har villet følge denne henstilling i prioriteringen af miljøinvesteringerne. Denne manglende loyalitet over for en regeringsbeslutning er derfor begrundelsen for nærværende lovforslag.